

Umbrtkův svět po ránu

Umbrtka

Brzy ráno za mrazu
S chutí vstávám do práce
Plechý nesu pro Umbrtku
Zatímco ještě spí Pan Strastinen

Kovobijné palice práchmem se chvějí
Písně šedé práce pro radost naší hrají
Kovobijné palice práchmem se chvějí
Písně plné vlaků a strojirenství

Šedý pracovní metal
Bez politiky a bez náboženství
Jen špinavé šedé umění
Oslavující práci v průmyslu

Město Plzeň tajemné po ránu
Lávka mrazivá přes řeku Radbuzu
Papírenský komín jako ze snů
Nádraží plné nákladních vlaků

Chvála pracovníkům kovodělného průmyslu
Oni vtiskli městu tvář výrobních hal
Vlaky a tramvaje jsou dětmi dělníků
Vozí je do práce za deštivých rán

Síla řek, stromů a hlíny
V souladu s pravostí panenské špíny
Příroda s průmyslem ruku si podává
Bezdomovec pod mostem pomalu vychládá

Zašpinit Slunce
Dělnický a bezdomovecký šedý metal
Kladivo pracuje na stodeset procent
Kovostroj plzeňských pánů práce

Prachmatismus jako nový umělecký směr
Budou další desítky šedošedých písní
Celý život budeme montovat pracovní skladby
Od počátku do středu a od středu k počátku

ABCBA
ABCBA
ABCBA
ABCBA

Když vidím po ránu popelářské vozy
Zmocní se mne touha v kontejner dlaň zabořit
Voda ve tváři dodává mi odvahy
Jako fantom z Doudlevec břímě své si vydobít

Když vidím po ránu Mornsteina s károu
Unesen jsem atmosférou řinčení plechů
Jede v mlze do skartu za umbrtkovo váhou
Pokládá kov na zem za umbrtkova dechu

Když vidím po ránu na nádraží vlaky
Jen já nelépe vím kam a proč pojedou

Konečná stanice je oltář boží
Všechny koleje tam nepochybně vedou